

Når den siddende regering kommer og siger til parlamentet, vi sidder med administrationen, vi sidder med hele apparatet, vi har brug for at få noget undersøgt, så plejer der at være den holdning, at så vil Folketinget ikke blokere for, at regeringen får lejlighed til at skabe en retsikkerhedsmæssigt ordentlig ramme og også en grundig ramme for, at et sådant spørgsmål kan belyses.

Sådan var det jo også i starten, og det, der undrer mig, er, at fru Birthe Rønn Hornbech på intet tidspunkt har ønsket, hverken over for mig eller over for offentligheden, at sige, hvad det er, der har forandret sig, siden fru Birthe Rønn Hornbech udsendte sin pressemeddelelse om, at det her blev taget til efterretning.

Jeg ved det ikke. Jeg ved, at det eneste, fru Birthe Rønn Hornbech har sagt gang på gang, er, at hun ikke vil fedtes ind i denne undersøgelse. Det må vel stå også i historiebøgerne til vore efterkommere at få gravet nærmere i, hvad der kunne bære, at Venstre ikke her fandt at ville bidrage.

Hvad er forskellen på Venstres og for den sags skyld De Konservatives, hr. Bendt Bendtsens, holdning i forhold til deres søsterpartier i Norge og i Sverige? Hvad er det, der adskiller dem? Hvorfor påtager de sig ikke det medansvar i Danmark, som deres søsterpartier har gjort i Norge og Sverige? Her har vi altså haft en periode, hvor der i offentligheden har været rejst alvorlige spørgsmål, som jeg som siddende justitsminister har et ønske om at få dementeret eller, hvis der er sandhed i dem, at få frem; sådan at efterretningstjenesten også kan komme ind i næste årtusind fri af den kolde krigs eftermæle. Jeg synes, det stadig væk står ufortalt, hvad det er, der adskiller dem fra deres søsterpartier i Norge og Sverige.

Fru Birthe Rønn Hornbech var inde på spørgsmålet om inhabilitet, og jeg er glad for den redegørelse, som hr. Søren Søndergaard har givet i den sammenhæng. Det er ikke det, at man som professor i historie eller for den sags skyld som professor udi juraen har udtalt sig om efterretningsmæssige spørgsmål, der gør én inhabil. Det er, hvis man har konkluderet og sagt, at her er der tale om klare regelovertrædelser og lovbrud. Dermed har man så pådraget sig en mangel på habilitet i forhold til at kunne deltage i undersøgelsen. Sådan er det, og sådan har jeg også redegjort for det i forhold til Retsudvalget.

Hr. Bendt Bendtsen konkluderer, at jeg har rettet en kollektiv beskyldning mod efterretningstjenesten for ikke at have overholdt lovgivningen. Jeg vil gerne sige endnu en gang her ved tredje behandling, som jeg gjorde det ved første behandling og ved anden behandling tidligere på ugen, og som jeg har gjort det i skrift overalt, hvor jeg har kunnet komme til at sige det, at jeg ikke har sat PET på anklagebænken, men jeg har sagt, at der er rejst alvorlige spørgsmål på et meget centralt punkt. Så er der nogle journalister, der efterfølgende dygtigt har gravet materiale op i Rigsarkivet, hvor den tidligere konservative justitsminister i sine dagbøger har redegjort for, at der blev lavet en mikrofilmoptagelse af PET's registre i forbindelse med en regeringserklæring og placeret på ambassaden i Washington - ting, som jeg mener fortjener at blive afklaret, ting, som jeg ikke mener fortjener at stå ubesvaret, og som kan være med til at fastholde efterretningstjenesten i den kolde krigs æra ind i næste årtusind.

Jeg har ikke rettet nogen kollektiv beskyldning mod nogen. Ingen af os, der er til stede her, besidder svarene, indsigten til at kunne give det konkrete svar på, hvad det var, der var afgørende i de to pågældende situationer, henholdsvis regeringserklæringens anvendelse som instruktionsbaggrund for den daværende efterretningstjenestes chef i december måned 1968 og hr. Thestrups redegørelse for placeringen af mikrofilmoptagelsen på ambassaden i Washington.

Hr. Arne Melchior siger, at det gør ikke noget, at vi har politisk strid om denne sag. Nej, ikke hvis der her var tale om en helt almindelig holdningsmæssig sag, men det er der jo ikke. Alle i Folketinget er jo enige om, at vi skal have en efterretningstjeneste. Alle i Folketinget er enige om, at vi skal have en effektiv efterretningstjeneste. Der er altså ikke tale om nogen almindelig politisk strid. Det er et spørgsmål om at få beskrevet, kortlagt nogle forløb i den kolde krigs spændende efterretningsmæssige historie.

Når jeg siger det med at være sig sit ansvar bevidst, knytter det sig netop til, at der her ikke er tale om nogen almindelig politisk strid, som det desværre er blevet til. Polariseringen har drevet den. Der er brugt meget følelsesladede udtryk, noget, som jeg mener er misforstået, noget, hvorom jeg mener, at hvis det er det, der danner baggrund for, at man ikke vil bidrage til undersøgelsen, er det en misforstået støtte til